

MUSTAFA SUNGUR

29 Eylül 1929 tarihinde, Eflâni’de doğdu. İlkokuldan sonra Kastamonu’daki Gölköy Köy Enstitüsü’ne kayıt yaptırdı. Mustafa Sungur, çalışkan bir talebeydi. Enstitüde dine karşı takınılan tavra rağmen, gerek ailesinde bulunan hocalar vesilesiyle, gerekse küçükken aldığı dinî eğitimin etkisiyle çok fazla etkilenmedi.

Mustafa Sungur 1945 yılında, henüz 16 yaşında iken evlendi.

O yıllarda, daha sonra hizmetine gireceği Said Nursî’yi sadece duymuşluğu vardı. Risaleleri 1946 yılında, Ahmet Fuat Efendi ile Safranbolulu Keçeci Mehmet Efendi vesilesiyle tanıdı.

Said Nursî’yi tanıdıktan kısa bir süre sonra, ona hitaben mektuplar kaleme aldı. Bu mektuplarda, önce köy enstitüsünde edindiği izlenimleri aktarıyordu.

Bu mektupları yazarken, genç bir Nur talebesi olan Mustafa Sungur, bir yandan da heyecanlı bir bekleyiş içindeydi. Nur dairesine girebilmeyi, Üstadın kendisinden bahsetmesini, kendisine **“talebem”** demesini hasretle bekliyordu. Talebeliğe kabul edilmeyi kainatın en büyük hediyesi olarak görüyordu.

Mustafa Sungur’un beklediği gelişme nihayet gerçekleşti ve Üstad gönderdiği bir mektubunda **“Nurun küçük kahramanlarından Mustafa Sungur”** ifadesini kullanmış, onun hizmetlerini övgü dolu sözlerle takdir etmişti.

1947 Eylülünde Mustafa Sungur, Bediüzzaman Said Nursî’yi görmek arzusunu yerine getirmek için yollara düştü. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Emirdağ’a ulaştı ve Üstadla görüştü.

Mustafa Sungur, bir yıl sonra (1948) Afyon Dâvâsı sebebiyle Bediüzzaman’ın tutuklandığını duydu. Afyon’a giderek Üstadı ziyaret etti. Ziyaret dönüşü Bediüzzaman’a uzunca bir mektup gönderdi. Bu yüzden tutuklanarak mahkemeye çıkarıldı. Sonuçta 6 ay ceza aldı.

1949 senesinin Nisan ayında köyüne dönen Mustafa Sungur, 5 ay ceza aldığı için memuriyetten de çıkarıldı.

Mustafa Sungur, Afyon’da Bediüzzaman’la beraberken, İzmir taraflarında imam olan babası Mehmet Efendi, onu Bediüzzaman’a şikayete geldi. Üstad onunla görüşüp ikna etti. Böylece Mustafa Sungur, artık Risale-i Nur dairesi içinde, hiç çıkmamak üzere bulunmaya devam etti.

Mustafa Sungur, askerliğini ise 1955-1956 arasında, önce altı ay yedek subay

olarak Ankara'da, daha sonra da Samsun'da yaptı.

Bediüzzaman Said Nursî'nin 1946, 1958 ve 1959'da birkaç defa yazdığı vasiyetnamelerinde adı zikredilen Mustafa Sungur'un Şerife, Ahmed Said, Muhammed Nur, Saide Nur, Aynur, Cihannur, Nurullah adında yedi çocuğu vardı. Bedüzzaman'ın vefatından sonra kendisini tamamen risale sohbetlerine adadı.

1954 yılından 1960'a kadar doğrudan Bediüzzaman'ın hizmetinde bulundu. Bu süre içinde Risale-i Nur'u ve hizmet düsturlarını bizzat Üstaddan ders aldı.

Mustafa Sungur, iman ve Kur'ân hizmeti uğrunda bir çok defa tutuklandı. Ve şu anda aynı heyecan ve gayretle o örnek hizmetine devam etmektedir.